

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

www.ofthalmoloji.org

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2017 yılı 2. sayı:

Bu sayımızda, dergimize gelen değerli çalışmalar arasından bilime katkı sağlayacağı düşünülerek seçilen, 6 özgün araştırma, 1 derleme, 5 olgu sunumu ve 1 editöre mektup yer almaktadır.

Coçuk ve ark., derin anterior lamellar keratoplasti olgular ile intraoperatif Descemet membranı makroperforasyonu gelişmesi üzerine penetran keratoplastiye dönüş yapılan olguların sonuçlarını karşılaştırdıkları çalışmalarında iki cerrahi teknik arasında düzeltilmiş görme keskinliği, astigmatizma, pakimetri ve postoperatif komplikasyon oranlarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır (bakınız sayfa 63-67).

Kıvanç ve ark., yaptığı çalışmada yüksek biyofilm oluşturduğu bilinen icaA, icaD ve bap genleri pozitif *Staphylococcus epidermidis* KA 15,8 ile biyofilm oluşturmadığı bilinen icaA, icaD ve bap genleri negatif *S. epidermidis* KA 14,5'in biyofilm oluşturma özelliği 4 farklı göziçi lens (2 katlanabilir akrilik ve 2 PMMA) üzerinde karşılaştırılmıştır. Lenslerin üzerinde oluşan biyofilmlerdeki bakteri sayısı ve optik yoğunluk incelenmiş ve en düşük biyofilm oluşumunun hidrofobik davranış gösteren hidrofilik akrilik lenste olduğu saptanmıştır (bakınız sayfa 68-73).

Öner ve ark., kapama tedavisi ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiş mikrotropi veya anizometriye bağlı ambliyopik gözlerin kontrast duyarlılığını diğer sağlam gözleriyle karşılaştırdıkları çalışmada mikrotropik grupta 3, 12 ve 18 cpd uzaysal frekanslarda istatistiksel olarak anlamlı düşüklük izlenirken, anizometropik gözlerde sadece 12 cpd uzaysal frekansta istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır. Araştırmacılar kapama tedavisinin sonlandırılmasında görme keskinliğinin değerlendirilmesinin yanısıra kontrast duyarlılık analizinin de önemli bir parametre olduğunu vurgulamışlardır (bakınız sayfa 74-79).

Karatepe ve ark., 1 diyoptri aralığında kırma kusuru bulunan bireylerde kontrast duyarlılık düzeyini etkileyen faktörleri araştırdıkları ön çalışmada yaşın artmasıyla orta ve yüksek uzaysal frekanslardaki kontrast duyarlılığın azaldığı, binoküler ölçümlerin monoküler ölçümlere göre daha yüksek olduğu, karanlık ortamdaki değerlerin aydınlık ortamdan daha yüksek olduğu bulunmuştur (bakınız sayfa 80-84).

Literatürdeki çalışmalarda karbonik anhidraz (KA) izoenzimlerine karşı gelişen otoantikorların bazı otoimmün hastalıklarla ilişkili olduğu bildirilmiştir. Türk ve ark., diyabetik retinopatisi olan ve olmayan tip-1 diyabetik hastalarla sağlıklı bireylerin serum KA otoantikor seviyelerini karşılaştırdıkları çalışmada diyabetik retinopatisi olan bireylerde KA-II otoantikor seviyesinin belirgin olarak yüksek olduğu, fakat maküla ödemi ile ilişkili olmadığı gösterilmiştir (bakınız sayfa 85-88).

Oray ve ark., latent tüberküloz ile ilişkili serpijinöz koroidit (SK) ve multifokal serpijinoid koroidit (MSK) tanılı hastalarda anti-tüberküloz tedavi (ATT) ile immünomodülatör (İMT) tedavi sonuçlarını karşılaştırdıkları çalışmada hasta sayısı az olduğu için istatistiksel olarak 2 tedavi arasında fark bulunamamakla beraber yazarlar tüberküloz ile ilişkili olduğu düşünülen MSK hastalarında ATT'nin ilk seçenek olarak uygulanabileceğini, otoimmün bir hastalık olan SK tedavisinde ise İMT'ye cevap alınmazsa ATT uygulanabileceğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 89-93).

Bu sayımızda Graves hastalığının en sık görülen tiroid dışı tutulumu olan tiroid oftalmopatinin epidemiyolojisi, patogenezi, klinik bulguları ve güncel tedavisini içeren geniş derleme Şahlı ve Gündüz tarafından hazırlanmıştır. Hafif

olgularda semptom ve bulgular destekleyici tedavilerle kontrol edilebilirken, şiddetli olgularda sistemik steroid, immünosüpresif ajanlar, plazmaferez, intravenöz immünglobulin, radyoterapi ve orbita dekompresyon cerrahisi gerekebilmektedir (bakınız sayfa 94-105).

Psödoeksfoliasyon sendromunda lens zonülleri daha kırılındır, gerilme kabiliyetleri azalmıştır ve kapsül fibrozisinin gelişmesiyle spontan intraoküler lens dislokasyonu görülebilmektedir. Cerrahi esnasında kapsül germe halkasının kullanılması zonüler rüptür riskini azaltmakla beraber geç intraoküler lens dislokasyonunu önlemeyi garanti etmemektedir. Coçak Altıntaş ve ark., komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon cerrahisinden 2,5-8 yıl sonra spontan intraoküler lens ve kapsül germe halkası dislokasyonu gelişen psödoeksfoliasyon sendromlu üç hastayı tartıştıkları olgu sunumunda intraoküler lens ve kapsül germe halkasının içinde bulunduğu kapsül kese cerrahi olarak çıkartılıp ön kamaraya intraoküler lens implantasyonu yapılmış ve herhangi bir komplikasyon izlenmemiştir (bakınız sayfa 106-109).

Ayhan ve ark. her iki gözünde non-granülatöz ön üveit ve sol gözde vitrit ve maküler ödem saptanan 19 yaşındaki bir kadın olguda tüm vücut bilgisayarlı tomografi görüntülemesinde mediastinal lenf nodu saptanmış ve yapılan biyopside nodüler sklerozan ve karma hücreli klasik tip Hodgkin lenfoma tespit etmişlerdir. Hastanın üveit bulguları verilen kemoterapi sonrasında tamamen gerilemiştir. Göz tutulumu genellikle Hodgkin lenfoma tanısı konulduktan sonra görüle de nadiren ilk bulgu da olabilmektedir (bakınız sayfa 110-112).

Hidrodistomlar, ektrin veya apoktrin dokulardan köken alan adneksin benign tümörlerindedir. Palamar ve ark., olgu sunumunda üst göz kapağında şiddetli ağrı, sulanma, pitoz ve kornea erozyonu olan bir bayan hastada çekilen magnetik rezonans görüntülemesinde üst orbitada intraorbital/ekstrakonal büyük kistik bir lezyon saptanmış, eksize edilmiş ve histopatolojik değerlendirmede ektrin hidrodistom ile uyumlu bulunmuştur (bakınız sayfa 113-114).

Yılmaz ve ark., olgu sunumunda presumed oküler histoplazmozise sekonder gelişen persistan jukstafoveal KNV'li miyopik hastaya bir buçuk yıllık izlem süresince toplam 5 doz ranibizumab enjeksiyonu yapılmış ve başlangıçta en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0,6 iken tedavi sonrasında subretinal skar gelişmiş ve 0,3 seviyesinde kalmıştır (bakınız sayfa 115-118).

Glokomda edinsel optik disk pitler nöretinal rim kaybı sonrasında lamina kribrozanın lokalize çöküntülerine bağlı olarak gelişmektedir. Maküler sikizis ve seröz retina dekolmanı edinsel optik disk pitlerinde de gelişebilmekte ve ciddi görme kaybı ile sonuçlanabilmektedir. Öztaş ve ark., olgu sunumlarında primer kapalı açılı glokom tanısıyla 6 yıl önce her iki gözünden trabekülektomi ameliyatı geçirmiş bir erkek hastada üç boyutlu spektral domain optik koherans tomografi ile optik sinir kanalı dış duvarında farklı büyüklük, şekil ve derinlikte prelaminar ve laminar defektleri saptamışlar ve bu defektlerin retina katları ile bitişik ve bağlantılı olduğunu ortaya koymuşlardır (bakınız sayfa 119-122).

Son olarak önceki sayılarımızdan birinde yayınlanan "Diyabetik Olgularda İntravitreal Bevakizumab'ın Vitreus Hemorajisinde Etkinliği" başlıklı makaleye gelen editöre mektup ve yazarların cevabını okuyabilirsiniz (bakınız sayfa 123-124).

**Saygı ve sevgilerimizle
Editöryel Kurul Adına
Dr. Banu Bozkurt**